פרשת כי תשא

מסירות נפש תורשתית

וַיַּכֵּהוּ וַיַּרְאֵהוּ וַיֹּאמֶר, בַּר בַּרְעָה רָשָׁאכ **"הדוהי הטמל רוח וב ירוא וב לאלצב משב יתארק האר"** להם את העגל, הוא חשב שבגלל התמימות של האנשים, עד שיאספו כל כך הרבה זהב, יעברו שש שעות! תוך עשרים דקות, הגיע כל הזהב. עד היום עם ישראל סובלים מהעגל. חור לעומת זאת מסר את הנשמה שלו מסכן. המזל שלו שלפני שהוא נהרג, הוא השאיר בן צדיק קראו אותו אורי. אורי הצדיק הזה היה כולו אור, אור אחד גדול! לאורי נולד בן והוא קרא לו בצלאל. באותו היום שהקב"ה ציווה על בניית המשכן, בצלאל חגג בר מצווה. הקב"ה אמר למשה - 'משה חיפשתי בכל עם ישראל, בן אדם שאני אפקיד בידו את החכמה של בניית המשכן, מצאתי איש אחד. משה רבנו שאל את ה' - 'במי בחרת?' עונה ה' - 'בחרתי בבצלאל הבן של אורי, הוא מצא חן בעיני ואני רוצה להתייעץ איתך. מה אתה אומר אתה חושב שהוא מתאים או לא?' 'רבונו של עולם, אם בשבילך הוא מתאים, אני יכול לא להסכים? אמר לו ה' יתברך - וידימעמ ויאש' ל"זח ודמל ואכמ '!לארשי סע סע קעייתת רל בוט אוה רילעו בוט אוה ילעש וליפא עמשת' פרנס על הצבור, אלא אם כן נמלכים בצבור'. כלומר ה' יתברך יכול היה לומר למשה - 'בצלאל הוא האיש וזהו', מי יכול לעכב את הקדוש ברוך הוא מלעשות את רצונו? למרות זאת הקדוש ברוך הוא שאל את דעתו של משה רבינו.